

Війна

Юрій Липа

1

Розвивайтесь, луки,
Ви, гори і долини,
Благословляють вас руки
Господа України!

В огні і терпінню –
Села, міста і ниви;
І не буде спасіння
Тому, хто зрадливий!

Бог спалить, розмече –
За несповнене слово,
О ти, гострий мече,
Веди нас наново!

2

Ми такі упиті
Тим, що Вона є знов, –
Що нам наші забиті
І наша кров?

Ми такі всі повні щастя
У сей великий час, –
Сподобись, земле, Причастя,
Сподобись, земле, – нас!

3

Чорний орел Мазепи
Покидає сонні Яси –
Покиньте барви, крепи,
Золото і всі прикраси!

Станьте кожен спокоєн
У лави, що в сьайві мітів:
Се – Українець-Воїн
Ворота помітив.

І в краю, де все клекоче,
Він побіди сіє,
Б'ючи межі очі
Тебе, Росіє!

4

Козак підхмелений, але – спокійний,
(Що йому, що кулі б'ють:
Наше життя, то ж – війни!)
Козак підхмелений, але – спокійний,
Палець на цинкель поклав,
Озирається, – чи хто не ошукав?

В його мізку часи минулі
Се – наче в огнищах путь,
А тепер се – його кулі,
Кулі так чітко б'ють.

На слова лукавства повні,
На темний, гадючий звив –
Їх клекіт промовний
І посування полків!

5

Орел золотий Побіди
Пролітає над моїм краєм, –
Що ж виплачете сильні діти?
Над голодом, неврожаєм?

Орел золотий Побіди
Приносить нам меч предобрий, –
Що ж ви станули, сильні діти,
Ви ж є хоробрі?

Орел золотий Побіди
Чуєте, клекоче:
Непереможні будьте, діти,
Сам Бог так хоче!
(1930)